

Groep jeugdige talenten dompelt zich onder in beroepsbestaan

Even tennisprof wanen

Marco Knippen
m.knippen@hdcmedia.nl

Heerhugowaard * Het is droom van menig tiener: profatennisser worden. Bij het Heerhugowaards Open dompelt een groep van negentien jeugdige talenten zich onder in een topsportbestaan. Althans, op bescheiden schaal.

Ze variëren in de leeftijd van veertien tot negentien jaar. Hebben wisselende speelsterktes. De gemene deler is daarentegen dat bij Tennis Academy Henk van Hulst aangesloten spelers allen de drang hebben hun sportieve grenzen te verkennen en verleggen.

De ambities mogen er dan weliswaar zijn, een beroepsleven is nog een ver-van-mijn-bed-show. Om later goed beslagen ten ijs te komen, laat de vermaarde privéschool in Valkenswaard - waar voormalige wereldtoppers als Paul Haarhuis, Jacco Eltingh en Sjeng Schalken hun opleiding genoten - de profs in spe deze zomer aan het vak ruiken.

Tennispark Oostertoicht, de thuisbasis van het Noord-Hollandse bolwerk TV Heerhugowaard en deze week het decor van een nationaal ranglijsttoernooi, is de eerste van drie halteplaatsen. Winschoten en Eindhoven volgen nog.

De mix van trainingsstage en wedstrijdprogramma is bewust gekozen, om de beroepssituatie zo veel mogelijk na te bootsen. „Het is geen feestweek”, benadrukken coach Maarten Meijs en fysieke trainer Rob Brandsma. „We verlangen inzet en totale toewijding. Maar er is ook ruimte voor ontspanning.”

De rol van aanjager neemt de tweede hoofdfide begeleidingsstaf, die met

Vijf talenten van de Van Hulst-clan volgen de verrichtingen van een groepsgenoot.

FOTO HDC MEDIA/MARCO KNIPPEN

de jonge ploeg op vakantiecomplex Molengroot in Noord-Scharwoude verblijft, uiterst serieus. De gehele dag zijn ze naast of op de banen te vinden, net als de spelers die er een grote saamhorigheid op na houden en elkaars steun en toeverlaat zijn. Optredens van hun pupillen worden geobserveerd en geanalyseerd. Hoewel ze soms ogen tekort komen doordat hun pupillen op verschillende banen acteren, ontgaat ze daarbij weinig tot niets. En elke speler mag rekenen op persoonlijke aandacht.

Zo balt de strategisch geposteerde Meijs zijn vuist als een fraai punt

wordt gescoord, of roept hij iets opbeurends als het even tegenzit. Elke speler wordt derhalve op bevlogen wijze bij de les gehouden.

Tijdens intermezzo's is er kort overleg tussen Meijs en Brandsma. Na die evaluatie neemt Brandsma enkele spelers onder handen, terwijl Meijs zijn plek naast de wedstrijdbanen weer inneemt.

Hun beider missie is om 'het kwartje te laten vallen'. „Bij topsport komt een hoop kijken”, aldus Brandsma. „Het draait niet alleen om de technische en tactische aspecten, maar bijvoorbeeld ook om goede lichaamsverzorging, uitgebalan-

ceerd eten, het kunnen omgaan met pijnjjes en gedoseerd kunnen trainen. Wij bieden ze niet alleen handvatten, maar wijzen ze op hun verantwoordelijkheden. Proberen een bewustwordingsproces op gang te brengen.”

Meijs en Brandsma leren in zo'n week spelers beter kennen en doorgronden. Temeer daar er veel individuele gesprekken worden gevoerd en er evaluaties plaatshebben. „De spelers schiften zichzelf. Wat je ziet zijn uitschieters naar boven en beneden. De een groeit, de ander stelt teleur. Daar haken we dan vervolgens op in.”